

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดแสงธรรมวังเขาเขียว จ.นครราชสีมา

เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓ (เที่ยง)

อยู่ด้วยกันเหล่านี้จะไม่ไปด้วยกันนะ

จะไปที่ไหนก็ไปเสียตอนนี้ ไม่นานนะบอกตรงๆ บอกว่าไม่นาน จะไปที่ไหนก็ไปเสียตายแล้วมันไม่ได้ไป นี่ก็ไม่นาน อายุ ๙๗ แล้วมันก็ไม่นานเหมือนกัน (ยังไม่ถึงร้อยเลยเจ้าคะ) อันนี้มันไม่มีร้อยนะ มันมีอยู่ที่ลมหายใจ พอลมหายใจขาดปั๊บไปเลย ถ้ายังจะมาวิตก เราเองยังไม่เห็นวิตกเลย เฉย (หลวงตาตั้งไว้ก่อนเจ้าคะ) เวลาที่รู้ใจแล้วแต่เวลาจะไปไม่รู้จักปล่อยเลย

พ่อแม่ครูจารย์มั่นนี้เราเคารพสุดยอดเลย นี่คือพระอรหันต์ในสมัยปัจจุบัน หลวงปู่มั่นคือพระอรหันต์ในสมัยปัจจุบัน เราเคารพสุดยอดเลย เพราะฉะนั้นรูปของเราจะอยู่สูงกว่าท่านไม่ได้ ให้ลดลง ให้ท่านอยู่สูงกว่า เราเคารพมาก หายสงสัย ท่านยังมีชีวิตอยู่ ธรรมะอะไรๆ ได้ยินได้ฟังเต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้วหายสงสัย ท่านบริสุทธิ์พุทธโธเต็มที่แล้วหลวงปู่มั่นเรา เวลาท่านไปท่านก็ไปสมเกียรติ สมชื่อสมนาม เวลาท่านจะล่องลับไป เราจ้อยู่นี้ดูลมหายใจท่าน ถึงกาลเวลาท่านก็บอก คือท่านบอกกาลเวลาเลย อายุไม่เลย ๘๐ แน่บอก จวนแล้วให้เอาท่านออกจากนี้ไปสกลนคร อยู่แถวนี้เขาไม่มีตลาด สัตว์จะตายพินาศไปมากมายเพราะเราตายคนเดียว ท่านคิดไว้หมดแหละ ท่านออกไปสกลนครที่เขาตลาด จะพอแบ่งเบากันบ้างท่านว่าจำเป็นก็ต้องไปตามท่านสั่ง พอออกมาถึงบ้านภู มาพักอยู่ ๘-๙ วัน ท่านบอกว่า เอา เร่ง จะไปละที่นี้ คือเร่งจากบ้านภูจะไปสกลนคร บอกให้เร่ง ไปถึงที่นั่นแล้วก็วันนั้นเลย

ตอนเช้าเขาฉีดยานอนหลับให้ พอไปถึงที่นั่นแล้วยานอนหลับก็หมดฤทธิ์ ท่านตื่นนอนขึ้นมาท่านดูทุกอย่าง คือจะเป็นไปตามคำสั่งของท่านไหม กฎที่เราไปก็เป็นกฎที่เขาสร้างไว้ถวายท่าน เวลาท่านไปท่านก็พักที่นั่น เวลาชากลับมาตอนสุดท้ายก็มาพักที่นั่น ท่านดูแล้วหายสงสัย พอหายสงสัยแล้วก็มาสงบใจอยู่สัก ๑๕ นาที ดูหมดเลย มาสงบใจประมาณ ๑๕ นาที จากนั้นก็เริ่มละ จะไปละ ต่างคนต่างรีบมาดูท่าน พอถึงกาลจะไปแล้วท่านก็แสดงอาการภายในชั้นของท่านให้รู้ชัดเจน จากนั้นแล้วที่นี้ก็เริ่มละ เริ่มๆ ละเอียตไป เรียบเลยนะ ไม่มีใครรู้เวลาท่านดับ จ้อยู่ก็ไม่รู้ ท่านเจ้าคุณธรรมเจดีย์ละจ้อ ไอ้เราก็เอาหัวสอดเข้าไป จ้อว่าท่านจะดับท่านจะดับตอนไหน ไม่รู้เลยนะ ถึงขนาดนั้น ไม่ใช่ท่านสิ้นแล้วเทรวังั้น พอว่างั้นแล้วก็เอานาฬิกามาดู ติสอง ๒๓ นาที ท่านสิ้นไปแล้วตอนไหนไม่ทราบนะ ท่านละเอียตขนาดนั้นละ

ดีแล้ววันนี้ได้มาเยี่ยมพี่น้องทั้งหลาย เป็นสิริมงคลแก่พี่น้องทั้งหลายด้วย แก่บรรดาพระเจ้าพระสงฆ์ด้วย วันนี้เป็นวันมงคลของพวกเรา ได้ทำบุญให้ทาน ได้เห็นได้ยินได้ฟัง แล้วก็ได้ทำบุญให้ทานตามกำลังศรัทธาของตน เรียกว่าพอในหัวใจของเราวันนี้ หลวงตาก็จวนจะตายแล้ว อีกไม่นานละ ถึงวันเวลาแล้วก็ไป เหมือนทั่วกันในโลก ตายด้วยกันหมดนั่นแหละ เวลาที่มีชีวิตอยู่อย่าได้ประมาทนะ ให้พากันสวดมนต์ให้พร ภาวนา จำศีล อย่าปล่อยอย่าวาง อันนี้ละเป็นที่พึ่งเป็นพึ่งตาย

ส่วนหน้าที่การงานสมบัติเงินทองอะไรมากมายนั้นก็ทิ้งเกลื่อนอยู่ในโลกอันนี้ไม่ไปกับเรา ส่วนไปกับเรามีแต่บุญ ให้อภัยกรรมสิ่งสมบุญเสียต่อนี้อย่าพากันประมาท เวลาตายแล้วจะไม่มีอะไรเกาะไม่มีอะไรติด มีแต่บุญกับบาปติดที่หัวใจ เพราะฉะนั้นให้สร้างบุญให้มากกว่าบาป ให้อภัยกรรมละบาปแล้วบำเพ็ญบุญบำเพ็ญกุศลให้มากขึ้นโดยลำดับ ตายแล้วใจก็เบาหวิว ใจมีบุญมีกุศลนี้เบาหวิว ใจของคนมีศีลมีธรรมนี้ไปได้เบาหวิว ๆ ใจของคนมีแต่บาปหยาบแต่กรรมนี้จมเลย ๆ ให้พากันจำให้ดี

อยู่ด้วยกันเหล่านี้จะไม่ไปด้วยกันนะ เวลาไปจะไปตามคติที่ตนสร้างมาอย่างไร จะไปตามนั้น คนสร้างบาปมากเขาไปสวรรค์นิพพาน มันโตนลงนรกอเวจี พวกที่ไปสวรรค์นิพพานก็ไป พวกที่รักบาปหยาบแต่กรรมชั่วลงนรกนะ สิ่งเหล่านี้นรกก็ดี สวรรค์ก็ดี นิพพานก็ดี มีมาแล้วตั้งเดิม ไม่ใช่มามีเอาเมื่อสองสามวันนี้ พระพุทธเจ้าท่านตรัสไว้อย่างตายตัว ว่าอะไรดีด้อย่างนั้น ให้พากันระมัดระวัง ตั้งแต่เวลามีชีวิตอยู่นี้ ตายแล้วจะไปเจอเอาที่นี่ใช้ไม่ได้นะ ให้พากันจำเอา มีเท่านั้นละ พุดมากไม่ได้เหนื่อย ต่อจากนี้ก็จะให้ศีลให้พรพี่น้องทั้งหลายแล้วก็กลับละ

รับชมรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และทางสถานีวิทยุเสียงธรรม FM103.25MHz พร้อมเครือข่ายทั่วประเทศ